

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1 19 Mai 2022
2

לפניהם:
כב' השופט הבכיר כאמל אבו קאעוד
מר איל רחל נציג ציבור (מעסיקים)

3 אביבית משרקי
4 ע"י ב"כ: עו"ד צורי חסן

התובעת
והנתבעת שכגד

- 5 1. מנוח פרנקל
6 2. ניצנים בטבע בע"מ
7 ע"י ב"כ: עו"ד יונתן לוי בירוטי

הנתבעים
והנתבעים שכגד

פסק דין

- 8 1. התובעת, סייעת בגין ילדים "לגדל בטבע" בנס ציונה, פוטרה מעובדתה על רקע
9 טענות לאילמות שהפעילה כלפי פעוטות הגן, ועטרה לפיזוי פיטורים, פיזויים
10 בגין פגעה בשמה הטוב וזכויות נוספות. בתביעה שכגד הנתבעים עתרו להשיב
11 לידיהם את פיזוי הפטורים שהופקדו עboro התובעת בקופה הכלול וביקשו
12 לחייב אותה בין היתר בפיצוי בגין הנזקים שנגרמו להם עקב מעשה.
13
- 14 2. נביא להלן את העובדות שאינן הקשורות בחלוקת, טענות הצדדים, ונפרט את
15 הכרעת בית הדין.

העובדות שאינן הקשורות בחלוקת בין הצדדים

- 16 3. התובעת הועסכה על ידי הנתבעת כסייעת בגין "לגדל בטבע" בנס ציונה (להלן:
17 "הגן"), החל מיום 31.8.2017 ועד ליום 4.4.2019, ובסה"כ 19.1 חודשים שהם
18 1.59 שנים (להלן: "תקופת העבודה").
19 4. הנתבעת הינה חברת בע"מ אשר הפעילה את הגן. הנתבע הינו הבעלים היחיד של
20 הנתבעת.
21 5. התובעת פוטרה מעובדתה בגין עקב טענות להתנהגות אלימה כלפי הפעולות בגן.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

- 1
2 6. תלונה שהוגשה על ידי הנתבעת למשטרה בעניין זה נסגרה "מחוסר ראיות".
3
4 7. במועד פיטוריה של התובעת היא הייתה בהריון. הממונה על עובדות נשים
5 במשרד העבודה והרווחה קבעה כי פיטוריה של התובעת לא קשורים להריון
6 והתיירה את הפיטורים החל מיום 19.4.4.

תמצית טענות הצדדים

טענות התובעת

- 10
11 8. התובעת עבדה במסירות ובמשך כל תקופת העבודה לא היו כנגדה תלונות
12 כלהן.
13
14 9. אין יסוד לטענות על התנהגות אלימה כלפי הפעוטות בגין ועובדת כי התלונה
15 במשטרה נסגרה.
16
17 10. פיטוריה של התובעת לא חוקיים שכן לא התקיימים שימוש בנפש חפצה והודעת
18 הפייטורים נמסרה לה בתקופת מחלת.
19
20 11. לטענת התובעת הנתבעים סיפרו להורים ולצוות העובדים כי התובעת פוטרה
21 כיוון שהיא "אישה אלימה", וכיוון שהיא התנהגה באלים כנגד הילדים
22 בטיפולה" והפרו בכך את חוק איסור לשון הרע.
23
24 12. הגדילו הנתבעים וביום 19.4.15 סילקו את בתה של התובעת מהגן והעצימו את
25 הנזק שנגרם לתובעת בגין פיטוריה.
26
27 13. נכון האמור עתירה התובעת לפיצוי בגין פגיעה בשמה הטוב, פיצוי בגין סילוקה
28 של בתה מהגן, פיצויי פיטורים וזכויות סוציאליות נוספות בסך כולל של
29 178,753 ₪.
30
31

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1. התובעת טענה להרמת מסך ההתאגדות וחיוב הנتابע באופן אישי בחובותיה של
2. הנتابעת.
3.

טענות הנتابעים

4. הנتابעת טענה כי פיטוריה של התובעת נעשו כדין לאחר שתועדה במספר
5. הزادניות מפעילה אלימות נגד ילדי הגן, חסרי היישע.
6.

7. בנסיבות פיטוריה ובשל מעשה של התובעת, נשללו ממנו פיצויי הפיטורים
8. וההודעה המוקדמת כדין.
9.

10. הנتابעים לא הלבינו את הפניה של התובעת ברבים כטענה, התובעת היא
11. שדיוחה להורים על החשדות נגדה במסרונו בקבוצת ההורם בישומו ווטסאפ.
12.

13. בתה של התובעת לא סולקה מהגן, אלא שהנתבעים התנו את המשך שהותה בגין
14. בכך שאימא של אחד הילדים האחרים (שהסבירה לכך) תלואה אותה, ולא מי
15. מבני משפחתה של התובעת וזאת על מנת לחסוך מיתר בקרב ההורים.
16.

17. עוד נטען כי לא היה מקום לצרף את הנتابע לתביעה ואין עילה להרמת מסך
18. ההתאגדות.
19.

התביעה שכנד

20. במסגרת התביעה שכנד טענו הנتابעים כי בעקבות פיטוריה, התובעת הכפישה
21. את הגן ואת הנتابע באופן אישי, גרמה לפגיעה של הגן, והסבה לנتابעים נזק
22. כספי עצום המוערך בסך 400,000 ₪. כמו כן, הנتابעים טענו כי התובעת הוציאה
23. את דיבתם רעה ו בשל כך עתרו לפיצויי נוסף בסך 50,000 ₪.
24.

25. כמו כן, הנتابעים ביקשו ליתן סعد הצהרתי לפיו הכספי שהופרשו עבורו
26. התובעת בkopft הפסיקה עבר פיצויי פיטורים יושבו להם.
27.

28. התובעת טענה כי תביעתם של הנتابעים בלתי מבוססת ומשוללת יסוד.
29.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1

2

3

4

ההליך בבית הדין

5

6. ביום 20.12.20 התקיימים דיון מקדמי בפני חברותי כב' השופטת (הרשות – כתווארה
7 אז) קארין ליבר-לוין לאחריו ניתנו צו להגשת תצהיר עדות ראשית.

8

9. הצדדים הגיעו תצהיר עדות ראשית, תצהיר מטעם התובעת ותצהיר מטעם
10 הנتابע.

11

12. ביום 14.2.21 התקיימה ישיבת הוכחות. בתחילת הדיון הובא לידיעת בית הדין
13 כי ניתן צו לפתיחת הליכים בעניינו של הנتابע, ולפיו בהתאם לסעיף (25)(א)(3)
14 לחוק חמלות פירעון ושיקום כלכלי, תשע"ח-2018 עוכבו הליכים בעניינו של
15 הנتابע הן בתביעה והן בתביעה שכגד.

16

17. בסיכוןיה הודיע העומד לרשותה כי ניתן היתר בית המשפט להמשך ניהול
18 ההליך בעניינו של הנتابע וצירפה ל███ העתק מההחלטה. הנتابעים לא
19 השיבו לעניין זה בסיכוןיהם ועל כן עיכוב הליכים שניתן ביום 14.2.21 מבוטל
20 בזאת.

21

22. בדיון ההוכחות נשמעו עדויות הצדדים וניתן צו להגשת סיכומים בכתב.

23

24. סיכומי התובעת הוגשו ביום 24.3.22 וסיכומי הנتابעים ביום 18.4.22.

25

דיון והכרעה

26

27. לאחר ששמענו את עדויות הצדדים, צפינו בקטעי וידאו, ועינו בכלל המסמכים
28 המונחים בפני בית הדין, לרבות סיכון הצדדים, הענו לכל מסקנה כי דין
29 התביעה וההתביעה שכגד להידחות בחלוקת הגadol, ולהלן נימוקינו.
30

31

32

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

נסיבות הפסקת העבודה

29. ביום 31.3.2019 התובעת הזמנה לישיבת שימוש, וזו לשון הזמנה¹:

"הנדון: שימוש בגין התנוגות חמורה
הנץ מזמנת לשימוש שיערך מחר בגין "לגדול בטבע" בסנוןית 79
נס ציונה בשעה 10:30.
הריני להודיעך כי הנץ זכאייה להביא אדם נוסף מטעמך להיות נוכח
בזמן השימוש".

30. לביקשת בא כוחה של התובעת, ישיבת השימוש נדחתה והועברו לידי על ידי
הנתבעים העתק מהסרטונים בהם לטענותם היא פגעה בפערות הגן.

31. ביום 19.4.2019 נערכה ישיבת השימוש, בנוכחות התובעת ובא כוחה, שם בין היתר,
הוכחשו טענות הנתבעים והתובעת הודיעה כי היא בהריון.

32. בתום השימוש הוגשה על ידי הנתבעת בקשה לממן היתר לפיטוריה של התובעת
לממונה על עבודה נשים במשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים.

33. ביום 30.5.2019 ולאחר שההתובעת נחקרה על ידה, הממונה על עבודה נשים
התירה את פיטוריה של התובעת בדיudit, תוך שהיא קובעת בין היתר את
הדברים הבאים²:

"בנסיבות כפי שהובאו לעיל, בהן שוכנעתי בהיעדר קשר בין
הריון של העובדת לפיטוריה, ונמצא כי הסיבה והעליה
לפיטוריה של העובדת אינה התנוגות האלימה כלפי פערות
חסרי יש בגין העולה לכדי נסיבות חמורות, אני מתירה את
פיטוריה של העובדת בדיudit, וזאת בכפוף לסעיף 9ב'(2) לחוק
עבודת נשים".

¹ נספח 4 לכתב התביעה.
² נספח לשובת הנתבעים מיום 13.1.2021.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

- 1 34. התובעת לא השיגה על החלטת הממונה וממילא מעיוון בסרטוניים שהונחו לפניינו,
2 לא עלה ספק בלבינו כי החלטת הממונה מבוססת היבט, כפי שנראה להלן.
3
4 35. הנتابעים צירפו 8 סרטוניים. הסרטון מס' 1, נצפתה התובעת מרימה פעוטה **ביד**
5 **את מהזروع השמאלי**, בצורה גסה וככל הנראה משכיבה אותה לישון (החלק
6 בו היא ככל הנראה משכיבה את הפעוטה לישון מוחוץ לעדשת המצלמה).
7
8 36. הסרטון מס' 2, נצפתה התובעת נועלת לידים נעלים וכשילדת אחות מתקרבת
9 אליה, **התובעת הטיצה בפניה נעל שהייתה בידה** (יש לציין כי לא בחזקה רבה).
10
11 37. הסרטון מס' 3, שאורכו 42 שניות מתוכן 25 שניות נצפה יلد שכוב על הרצפה
12 בוכה.
13
14 38. הסרטון מס' 4, נראה התובעת הופכת בחזקה פעוט ששוכב על גבו, משכיבה
15 אותו על בטנו ומכסה אותו בשמייה.
16
17 39. הסרטון מס' 5, נראה התובעת נותנת לאחד הילדים שיושב על שולחן האוכל
18 **מכה בכפיית על ידו**.
19
20 40. בהודעתה בפני הממונה התובעת טענה כי **"התכוונה להכות עם הכפית על**
21 **השולחן, ובלי כוונה הוא נכנס את היד והוא קיבל מכחה. הוא לא בכה."**³.
22 גרסתה זו של התובעת בפני הממונה אינה מקובלת עליינו שכן לא רأינו את
23 הילד מכניס את היד כנطען. ממלא, אף אם גרסתה של התובעת הייתה מהימנה,
24 התובעת לא הייתה צריכה לנוהג באליםות ולהכות עם הכפית על השולחן תוך
25 העמדת הפעוט בסכנה.
26
27 41. בעדותה בפניו הכחישה התובעת כי נתנה מכה בכפיית על היד של הפעוט וטענה
28 כי זה היה על השולחן בלבד, ובלשונה:
29

³ נספח 3 לתצהיר הנtabע.

בית הדין האזרחי לעובודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1 ”עוֹזֵד לְוִירּוֹתִי :טוֹב. לָמָה נָתַתْ מְכָה בְּכֶפֶת עַל יָד שֶׁל אָחָז
2 מַהֲילְדִים ?

3 הָעֲדָה, גְּבָ' מְרַשְׁקִי :לֹא נָתַתִי מְכָה בְּכֶפֶת עַל הַיָּד שֶׁל הַיָּלֵד, נָתַתִי
4 עַל הַשּׁוֹלְחוֹ”⁴.

5
6 גְּרָסַתָּה שֶׁל הַתוֹבָעַת לֹא נִמְצָאת מִהִימָנָה עַלְיוֹנוֹ בְּכָל וּבָעֲנֵיָן זוֹה בְּפִרְטָה, תְּשׁוּבוֹתָה
7 הָיוּ מְגֻמְתִיּוֹת, מִתְחַמְקֹות וּהָיָא נִיסְתָה כֵּל לְאֵל יְהָדָה לְהַקְטִין וְלְהַגְחִיךְ אֵת מְעֵשָׂה
8 כַּמִּי שָׁאִינָה מַודְעָת לְחוֹמְרָתָם, גַּם עַת תְּשׁוּבוֹתָה סְתָרוֹ חִזְוִיתָה תִּיעַזְדָּם מַוְסְרָתָה.

9
10 42. בְּסֶרֶטְוֹן מס' 6, נִרְאִית הַתוֹבָעַת נָוְעַת לִילְדִים נְעָלִים וּכְשִׁילֵד אָחָז מִתְקָרֶב
11 לְאַרְגּוֹן הַנְּעָלִים, הָיא דָחְפָת אֹתוֹ, הוּא נָפָל, פָּגָע בְּכִיסָא לִיד וּנוֹשְׁכֵב עַל בְּטָנוֹ
12 בְּוֹכָה. הַיָּלֵד נָוְתֵר שָׁכֵב עַל הַרְצָפָה מִבְּלִי שַׁהְתוֹבָעַת נִיגְשָׂת אֹתוֹ, מִשְׁךְ דָקָה וּ-
13 14 שְׁנִיות עַד שְׁגָנָנָת אַחֲרַת נִיגְשָׂת אֹתוֹ, מַוְשִׁיבָה אֹתוֹ לִפְנֵי הַתוֹבָעַת כַּשְׁהָוָא
14 מִמְשִׁיךְ לְבֻכּוֹת.

15
16 43. בְּתְשׁוּבָתָה לְשָׁאַלָה לְעַנְיָנִין סֶרֶטְוֹן זוֹה, הַכְּחִישָׂה הַתוֹבָעַת כִּי דָחְפָת אֶת הַיָּלֵד וְטֻעָנָה
17 כִּי ”הַזִּיה אָתוֹ בַּלְבָד” וּכִי ”יְהָדָה הָיָה יַלְדָ בְּעִיטִי”, וּבְלָשׁוֹנָה :

18
19 ”קוֹדֶם כָּל אֲנִי נָחַקְרָתִי עַל יְדֵיה זוֹה בְּמִשְׁרַד הַעֲבּוֹדָה וּרְוּוחָה,
20 אֲנִי לֹא דָחְפָתִי אֶת הַיָּלֵד זוֹה מִה שָׁאָמַרְתִּי זֶה גְּרָסַתִּי
21 הַקְבּוּעה, שָׁגָם כְּתוּב בְּפְרוֹטוֹקָול. אֲנִי לֹא דָחְפָתִי אֹתוֹ, אֲנִי
22 הַזּוֹתִי אֶת הַיָּלֵד וּהָוָא נָפָל, זֶה יַלְדָה בְּעִיטִי, בְּמִקְרָה
23 אַיִמָא שָׁלוֹ דִיבְרָה בְּטַלְוִוִיזָה, הַעַלְתָה לְחִדְשׁוֹת וּהָיָא עַלְתָה
24 לְטַלְוִוִיזָה זֶה הָיָה יַלְדָ בְּעִיטִי כְּמוֹכָר גַּם לְאָדוֹן וּהָיָא בָּאָה
25 וּהָיָא הַרְיָמה אֹתוֹ”⁵.

26
27 מִצְאָנוּ לְהָעֵיר בָּעֲנֵיָן זוֹה כִּי תְשׁוּבָתָה שֶׁל הַתוֹבָעַת, לְפִיה ”הַיָּלֵד הָיָה בְּעִיטִי”
28 מִקּוּמָמָת בְּמִיחָד, וּמַעֲידָה לְכָל הַפְּחוֹת עַל הַיִתְמָמוֹת מִצָּדָה שֶׁל הַתוֹבָעַת. תְּחַת
29 לְקַחַת אֲחֻרִיות עַל מְעֵשָׂה לַתוֹבָעַת נָוח יוֹתֵר לְהַאֲשִׁים אֶת הַקּוֹרֵבָן - פָּעֻות חָסָר
30 יְשָׁע.

⁴ פרוטוקול עמי 15, שורות 22-23.

⁵ פרוטוקול עמי 15, שורות 11-18.

בית הדין האזורי לעובודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1
2 44. בסרטון מס' 7, נראית ילדה בוכה ומנסה להושיט יד לשકית (شمיכלה ככל
3 הנראית חטיף כלשהו) והتובעת סותרת לה בפניה בחזקה.
4

5 בפניהם המmonoה התובעת הסבירה כי הילדה שנכפתה בסרטון היא בתה, שהושיטה
6 יד לסכין, וכי היא "רשותה לחנק אותה כרצונה".
7

8 בפנינו העידה התובעת, כדלקמן:
9

10 **"העדת, גב' משרקי: אם הילדה שלי נוגעת בסכין והיא הייתה
11 מוריידה את האצבעות, זכותי כאימה לתת לו מכח על היד, כן."**⁷
12

13 גרסתה זו של התובעת איננה מקובלת עליינו. ראשית, הילדה לא נצפתה מושיטה
14 יד לסכין אלא לשકית של חטיף כלשהו. שנית, גם אם הושיטה יד לסכין,
15 התובעת אינה רשאית להוכיח, ואפשר להסביר לה שהסכין מסוכנת תחת
16 הכתה. שלישיית, העובדה כי מדובר בבתה, אינה רלוונטית כלל, ואל לה
17 לתובעת לנוכח באליםות בילדיה הגן ללא קשר לזהותם ולהשתיקות המשפחתיות
18 למי מהגננות.
19

20 45. בסרטון מס' 8, נראית התובעת שכובה ליד הילדים שישנים על מזרונים, צופה
21 בטלפון, כאשר לפטע גוררת יד מרגלו בחזקה במה שנראה כמו "ניסיון
22 להשתקתו".
23

24 46. מכלל הסרטוניים שנצפו על ידינו עליה, ללא כל ספק, כי התובעת נהגה באליםות
25 כלפי ילדי הגן, זו הסיבה להזמנתה לשימוע ולפיוריה שאושרו על ידי המmonoה
26 על עבודת נשים.
27

28 47. לעומת זאת יוטעם כי לא מצאנו ליתן משקל כלשהו לעובדה כי התלונה
29 שהוגשה נגד התובעת במשטרת נסגרה.
30

⁶ נصف 3 לתחביר הנתבע, שורות 77-79.
⁷ פרוטוקול עמי 25, שורות 28-29.

בית הדין האזורי לעובודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1 התלונה נסגרה מchosר ראיות מספיקות להעמדת התובעת לדין פלילי כי
2 שпорט בהחלטת הפרקליטות מיום 19.12.16.⁸ וטעמיה של הפרקליטות עמה.
3 מהראיות שהונחו לפנינו, שכנענו, ברמה הנדרשת בהליך אזרחי, כי יש דיריאות
4 כדי לקבע כי התובעת הפרה משמעות באופן חמור ואין נפקא מינה שהתיק
5 במשטרה נסגר.

6

שלילת פיצויי פיטורים וחלי הودעה מוקדמת

7

8 48. התובעת טענה לזכאות לפיצויי פיטורים בסך 12,193 ש. ולהודעה מוקדמת בסך
9 7,622 ש. הנتابעים טענו כי בשל מעשייה של התובעת יש לשולול ממנה את פיצויי
10 הפיטורים וההודעה המוקדמת ולהשיב לנتابעים את פיצויי הפיטורים והפנסיה
11 שהופקדו על ידם לקופת gamal.

12

13 49. סעיפים 16-17 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963 קובעים:

14

15 16. לא יהיה עובד זכאי לפיצויים או יהיה זכאי לפיצויים
16 חלקיים בלבד, הכל לפי העניין, אם פוטר בנסיבות, שעל פי
17 הסכם קיבוצי החל על המושך והעובד – ובאיון הסכם כזה, על
18 פי ההסכם הקיבוצי החל על המספר הגודל ביותר של העובדים
19 באותו ענף – **מצדייקות פיטורים ללא פיצויים או בפיצויים**
20 חלקיים בלבד.

21

22 17. בענף העבודה שאינו בו הסכם קיבוצי, רשאי בית הדין
23 האזורי לעובודה לקבע שפיטוריו של עובד היו בנסיבות
24 המצדיקות פיטורים ללא פיצויים או בפיצויים חלקיים
25 שיקבע; בדונו בעניין זה יונחה בית הדין האזורי לעובודה על פי
26 הכללים שבהסכם הקיבוצי החל על המספר הגודל ביותר של
27 עובדים.

28

⁸ נספח 10 לכתב התביעה.

בית הדין האזורי לעובדה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1 50. נטל הוכחה כי נתקימו נסיבות המצדיקות שלילת פיצויי פיטורים ודמי הودעה
2 מוקדמת מוטל על המעסיק⁹. בנוסף, כאשר נטענת נגד העובד טענה כי ביצע
3 מעשה בעל אופי פלילי, נדרש מידת הוכחה מוגברת, מעבר למידת הוכחה
4 הרגילה הנדרשת בהליך אזרחי¹⁰.

5 51. עוד נפסק כי "הלכה פסוכה היא מימים ימימה כי 'שלילת פיצויי פיטורין
6 ותמורת הודעה מוקדמת נעשית במסורת, במקרים הקיצוניים ביותר'¹¹; אשר
7 'הפטורין כשלעצמם, אף תוך כדי תשלום פיצויי פיטורין, הם עונשי'¹².
8 התכלית שבשלילת פיצויי הפטורין שתי פנים לה: להעניש את העובד בגין
9 עבירה ממשמעת חמורה שביבצע; ולהוות מסר מרთיע לכל העובדים מפני ביצוע
10 מעשים דומים. בשלילת פיצויי הפטורין, מעביר המעביר לעובדי המפעל מסר
11 מרתיע, תוך מתן ביטוי הולם להסתיגותו מהתנהלותו הפסולה של העובד¹³.

13 52. בהתאם לפסיקה, שלילת פיצויי פיטורים צריכה להיעשות בהתאם לנסיבות כל
14 מקרה ומרקחה. השיקולים שיש לשקל בבודנו לבחון סוגיה זו נקבעו בהרחבה
15 בפסק הדין בעניין אלוניאל, בו נקבע כדלקמן:

16 **"השיקולים לחומרה - חומרת המעשים בגין פטור העובד;**
17 הנזק שנגרם לemployer או שעלול היה להיגרם לו עקב כך, היקפו
18 והשלכותיו; משך הזמן ומספר הפעמים שביצע העובד את
19 מעשיו החמורים; תקופת עבודתו של העובד, מעמדו ותפקידו
20 ומידת האמון הנובעת ממנו; הפרת האמון - המועצמת
21 כshedaber ביחסו לעבודה ממושכים, בתפקיד בכיר, או בתפקיד
22 אמון; השפעת התנהגותו של העובד והמעשים בגין פטור, על
23 העובדים אחרים ועל יחסיו העבודה במקום העבודה והיקף
24 ההרთעה בנסיבות המקרה;

⁹ דב"ע ל/6- 3 שמואלי – שריר, פד"ע א 69 (1970); דב"ע ש/ 119- 3 עיתונות מקומית בע"מ - אשר בן עמי, פד"ע כב 303 (1990).

¹⁰ (دب"ע (ארצ) נה/ 3-60 3 חמיד – הלמן, (5.7.95); ע"ע (ארצ) 1079/04 מרכולית מוכב בע"מ – עיזבו המנוח לרוביינשטיין ז"ל, (מיום 25.4.06) והאסמכתאות שם).

¹¹ עע 1126/00 מלון עציון בע"מ – אביגדור שרוני, (22.10.02).

¹² דב"ע לא/3- 3 רימ בע"מ – נסים יסף, פד"ע ב' 215, 219.

¹³ עע 60/06 תמר מייזר (బָבְלוֹבִיאַץ) – צ'ק פוינט טכנולוגיות תוכנה בע"מ, (מיום 30.10.06); ע"ע (ארצ) 214/06 אלוניאל בע"מ – צ'רניאקוב, (31.5.07) – להלן: "עניין אוניאלי".

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1 **השיעוריים לקולא** - אופן ביצוע העבודה במהלך תקופת עבודה
2 של העובד ותרומתו לבעל; משך תקופת העבודה, וכפועל
3 יוצא הימנה - עוצמת הפגיעה הצפוייה בעובד ובמשפחה,
4 כתוצאה שלילית פיזיologically, במלואם או חלקם, בשיט
5 לב לסכום שיוותר בידיו למחיה; נסיבותיו האישיות של
6 העובד, לרבות גילו, מצבו המשפחתי, מצב בריאותו ויכולת
7 השתכורת העתידית שלו".
8

9 53. באותו אופן החוק מאפשר גם שלילת הודעה מוקדמת מכוח סעיף 10(2) לחוק
10 ההודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, תשס"א-2001.

11 54. מסיינט בוגן ילדים, הצמודה לילד הגן משך כל שעות שהותם במעון, ותפקידה
12 כוללים מגוון רחב של פעולות הקשורות לגופם ונפשם העדינה של הפעוטות,
13 מצופה במידה גבואה של רגשות, אמפתיה, סבלנות ואורך רוח. הורים
14 שמפקדים את היקרים להם מכל בידיהם הסינייט, מצפים כי היא תעטוף אותם
15 בחום ואהבה, תשמור עליהם מכל משמר, תשגיח עליהם שבע עניינים שלחילה
16 לא יאונה להם כל רע, שתגירה את האינטלקנציה שלהם ותסייע בהתפתחותם
17 הטבעית.
18

19 55. תחת זאת, בסרטונים שהונחו לפניינו, התובעת נצפתה נוהגת באלים בפעולות
20 חסרי הישע שהופקדו בידיה, בחוסר סבלנות, ללא רגשות ואמפתיה, בזולול
21 ובחוסר אכפתיות ובמקום עטיפת הפעוטות ביד מלטפת, הם נזקקו להגנה
22 מןנה.
23

24 56. בהתנהלותה של התובעת, היא הפרה באופן בויטה את האמון שניתן בה על ידי
25 מעסיקתה ועל ידי הורי הפעוטות, והפרה אפוא הפרת משמעת חמורה המחייבת
26 הפעלת הסנקציה בדבר שלילת פיזיologically פיטורים וההודעה מוקדמת **באופן מלא**.
27

28 על כן, לא רק שאנו פוסקים לזכותה של התובעת פיזיologically פיטורים וחילוף הודעה
29 מוקדמת, אלא בנסיבות פיטוריה, אנו קובעים כי ישלו מלא פיזיologically פיטורים
30 לרובות אלה שהופקדו על ידי הנتبעת לקופת הכל, שיושבו לידי הנتبעת.
31

בית הדין האזורי לעובודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1

דמי הבראה

2

3
4 58. בכתב התביעה התובעת טענה כי משך כל תקופת עבודתה לא שולמו לה דמי
5 הבראה כלשהם ועתה לפיצויו בסך 2,873 ₪ ברכיב התביעה זה. למרות האמור,
6 מתלושי השכר שצורפו בכתב התביעה עולה כי שולמו לתובעת 2,551 ₪ כדמי
7 הבראה בחודש 2019/1 כפי שהוזכר בא כוחה בדיון שהתקיים ביום 20.12.6.¹⁴.

8

9 59. על כן, לתובעת נותרה יתרת דמי הבראה לזכותה, בסך **662 ₪**, לפי התחשביב
10 שלහלן:

11

12 378 ₪ (תעריף יום הבראה) X 8.5 ימי הבראה (זכאות בהתאם לתקופת
13 העבודה) = 3,213 ₪ בניכוי 2,551 ₪ ששולמו = 662 ₪.

14

חלק הפרשה לפנסיה

15

16

17 60. לטענת התביעה הנ提בעת ניכתה משכורה של התביעה ודיווחה על הפרשה לкопfat
18 הגמל סך של 15,761 ₪, אולם בפועל בקובת הפנסיה הופקדו סך של 10,621 ₪,
19 וכן מגיע לה לכארה הפרש בסך 5,140 ₪.

20

21 61. הנתבעים הוכיחו את טענותיה של התביעה וטענו כי הפקידו עברו התביעה
22 מלאה הכספיים שהגיעו לה על פי דין.

23

24 62. לכארה בתמיכה לטענה, התביעה צירפה "אישור העברת כספים מהלמן
אלדובי לפניקס"¹⁵ על פיו הועברו לפניקס מלאה הכספיים שהופקדו עבורה, בסך
25 10,621 ₪ ביום 10.2.2019. אלא, שאין באישור זה כדי להוכיח את טענותיה של
26 התביעה ולוי בראשית ראייה, מכלל הנימוקים שלහלן:

27

28 29 א. התביעה לא הגישה דו"ח הפקדות על מנת לעמוד על סך ההפקדות שבוצעו
30 על ידי הנתבעת לפנסיה;

¹⁴ פרוטוקול עמי 4, שורות 11-10.

¹⁵ נספח 13 לכתב התביעה.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

- ב. במסמך שהוגש על ידי התובעת אין פרטים מזהים ולא ניתן ללמידה ממנו כי הפלישה שהועברה, הינה הפלישה אליה הופקדו כספים על ידי הנتابעת;
- ג. מהמסמך שהוגש על ידי התובעת לא ניתן ללמידה כי הכספי שהועברו לפניקס, שוויים בהכרח לסך הכספי שהופקדו על ידי הנتابעת;
- ד. מתלושי השכר של התובעת עולה על פניו כי הנتابעת העבירה עבור התובעת הפקודות פנסיוניות לייראל¹⁶, ליילמן אלדובי¹⁷ ולפניקס¹⁸ ועל כן לא ברור כלל אם הכספי המפורטים באישור שצורף המעידים על העברת כספים מ"ילמן אלדובי" לפניקס הם כספים שהופקדו על ידי הנتابעת.
63. גם מהתיחסיבים שצורפו על ידי התובעת¹⁹ לא ניתן ללמידה דבר.ראשית, משום שמדובר בתחסיב שבוצע מטעמה ואינו מהו רשותה מוסדית או אישור רשמי מקופת gamel. שנית, משום שלא צורף לו דו"ח הפקודות לקופת גמל כדי לבדוק את מהימנותו.
64. למשל הוכיחה התובעת את תביעתה בעניין זה ولو בראשית ראייה, התביעה אפוא נדחית.
- מחלה
65. לטענת התובעת, בחודש אפריל 2019 הייתה הייתה בחווף מחלת, ובשים לב כי עבדתה הסתיימה ביום 4.4.19 היא זכאית ל- 4 ימי מחלת בתשלום.
66. לטענת הנتابעים התובעת קיבלה דמי מחלת כמפורט בתלושי השכר. אלא, שמעיון בתלוש השכר של חודש אפריל 2019 עולה כי התובעת קיבלה פדיון חופשה ולא דמי מחלת.
67. בשים לב כי התובעת החזיקה באישור מחלת מיום 28.3.19 ועד ליום 10.4.19²⁰, הרי שהיא הייתה זכאית לדמי מחלת כדין.

¹⁶. תלוש חודשים 5/18, 6/18.

¹⁷. תלוש 7/18.

¹⁸. ואילך.

¹⁹. בספח 14 לכותב התביעה.

²⁰. בספח 3 לכותב התביעה.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1 68. בהתאם להוראות סעיף 2(א) לחוק דמי מחלת, תשל"ו-1976, התובעת לא הייתה
2 זכאית לדמי מחלת ביום הראשון (28.3), היא הייתה זכאית ל- 50% ביום השני
3 (29.3) והשלישי (30.3), ול- 100% מהיום הרביעי (מה- 31.3 ואילך). בשים לב כי
4 התובעת עתרה לימי מחלת בגין חודש אפריל בלבד, הרי שהיא הייתה זכאית
5 לקבל שכר מלא בגין 4 ימי המחלת, ובהעדר תחשיב נגדי בסך הנקבע על ידי
6 התובעת בכתב התביעה - **921** נק.

7

פגיעה בשם טוב

8

9 69. לטענת התובעת, במהלך ניסיונות של הנتابעים לפטר אותה ללא תשלום סיימו
10 להוריהם ולצאות העובדים כי התובעת פוטרה כיון שהיא "אישה אלימה, וכיון
11 שהיא הינהה באלימות כלפי הילדים בטיפולה" פרסום המהווה לשון הרע,
12 וביקשה לקבל פיצויי בסך 100,000 נק ללא הוכחת נזק.

13

14 70. הנتابעים הכחישו את טענותיה של התובעת, טענו כי לא נמסרה להוריהם כל
15 הودעה אווזות המקירה. ההפוך הוא הנכוון, התובעת היא שדיוחה להורים על
16 החשדות נגדה בקבוצת ההורים בישומם ווטסאף.

17

18 71. חוק איסור לשון הרע נועד להגן על כבודו ושמו הטוב של אדם באמצעות איסור
19 על פרסום אשר עלול להשפילו, לבזותו או לפגוע בו. זאת, בכפוף לנסיבות
20 הקבועים בחוק.

21

22 72. בהתאם לפסיקת בתי-המשפט, התקיימות של לשון הרע נבחנת באربعة
23 שלבים²¹:

24

25 בשלב הראשון, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את
26 המשמעות העולה ממנו, על-פי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר.
27 פרשנות זו יש להשעין להן על מובנים פשוטים של דברי הפרסום המפורשים, והן
28 על האמור "בין שורותיו", כפי שמלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם

²¹ ראו: ע"א 89/04 נודמן נ' שרנסקי (4.8.08) (להלן: עניין נודמן); ע"א 4534/02 רשות שוקן בעמ נ' הרציקוביץ' (4.3.2004).

בית הדין האזרחי לעובודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

הסביר. בשלב השני, יש לברר האם מדובר בביטול המהווה לשון הרע והאם הביטוי אכן פורסם, זאת על-פי סעיפים 1 ו- 2 לחוק; בשלב השלישי, יש לברר האם עומדת לפרסום אחת או יותר מההגנות המנוויות בסעיפים 13-15 לחוק; בשלב הרביעי, אם מלא הפרסום את תנאי שלושת השלבים הקודמים, נבחנת שאלת הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע.

73. בחינת ארבעת השלבים הנ"ל נערכת תוך איזון בין הזכות לשם טוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש ביטוי, זכויות המוגנות כחלק מכבוד האדם במסגרת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. איזון זהطبع עמוק במסגרת תנאי החוק, הונוצר בירור שאלת האחריות, והן לצורך אומדן הנזק. איזון זה משפיע על פרשנות הוראות החוק ודרכו יישומו בכל הקשור²².

74. במערכת של יחסית עבודה קיימים ערכיים נוספים שיש ליחסם בחשבונו בעת יישומו של החוק, נוכח מאפייניהם הייחודיים של יחסית העבודה, בגיןם אף הוקנעה הסמכות הייחודית לבית-הדין לעבודה. בפסקת בית-הדין הארצי נקבע, כי מקום העבודה הוא מקום אשר יש חשיבות להבטיח בו שיח פתוח, שקייפות, שיתוף וגולוי מרביים. נקבע כי חלק מכל נושא אף לזכותו, וחובתו, של ממונה להעיר לעובדיו הערות, לבצע לעובדיו הערךות תקופתיות, ולהעביר ביקורת על דרך תפקודם, מבלי שתתלווה לכך עננה של חשש מתמיד מהתביעות משפטיות. עוד נקבע, כי יש לתת את הדעת לכך שבמקומות העבודה לעיתים נאמרים דברים מתוך רוגז רגעי או סערת רגשות נוכח לחץ העבודה, וכי לא לכל עלבון יש להתייחס כלל לשון הרע במובנה המשפטי, ותייחס בקשר זה אף הגנת זוטי דברים²³.

75. לצד זאת נקבע, כי יש להתחשב בחובות תום הלב המוגברות המוטלות על הצדדים לחזזה העבודה; בפעריו הכוחות הקיימים על דרך כלל בין עובד לממונה עליו; וב להשפעה המשמעותית שתיתכן לאמירותו של ממונה בנסיבות מסוימות. לפיכך, נקבע, כי על שני הצדדים ליחסית העבודה - במסגרת חובהם לנוכח זה כלפי

²² ראו: עניין גולדמן; עניין הרציקוביין'.

²³ ראו: ע"ע 12-09-46548 אבידן נ' פלאפון תקשורת בעמ' (31.3.2015) (להלן: עניין אבידן).

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

זה בהגינות ותום לב - להיזהר האחד בכבודו של מושנו, תוך הקפדה על מידתיות וסבירות²⁴.

76. הנה כי כן, יש לפרש את חוק איסור לשון הרע בהקשרים של יחס עבודה, באופן שיגן על הערכים שבבסיס החוק אך מבליל פגוע במרקם העדין של היחסים במקום העבודה, ומבליל ליצור "משפט" יתר של כל התבטאות. כאשר האזנים בקשר לכך עשויים להשנות מתקופה לתקופה ומהקשר להקשר²⁵.

77. לאחר ששמענו את עדויות הצדדים ועיננו בכל חומר הראיות, שוכנענו כי למעשה התובעת לא עברה את המשוכה הראשונה, ולא הוכיחה כלל כי הנتابע פרנס בוגע אליה לשון הרע כלשהו.

78. בעדותה התובעת לא ידעה להסביר מה נאמר עליה במפורש, מתי ובאיזה אופן. לטענתה, הנتابע ניהל שיחה עם ההורים ו"הרס את שמה", ובלשונה:

"לי מושג מה הוא עשה. הוא עשה קודם כל בגונ, הוא זימן את כל ההורים לגונ והוא עשה להורים איזשהו שיחה שאני לא הייתה בה ופה הוא הרס אתשמי. מקום העבודה בגונ ילדים מאז שאני עובדת כמו שהוא אמר, סlichtה שאני אtabta בצורה כזאת שהוא משקר, כי לא פניתי לגונ, אני עובדת ברוך השם טפו מאותו היום שאני לא נמצאת אצל בגו"²⁶.

79. התובעת לא הסבירה מה נאמר בפגישה, מתי זו נערכה, והיא לא טרחה לזמן מי שנכח בה כדי לתמוך בעמדתה.

80. כאמור ממשאנו עדותה של התובעת בלתי מהימנה, ואין אףוא בעדותה כדי להקים עילה יש מאין נגד הנتابעים.

²⁴ ראו: עניין אבדן.

²⁵ ראו: עניין אבדן.

²⁶ פרוטוקול עמי 21, שורות 1-15.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1 81. משלא הוכח כי הנتابע פרסם התבטאות שעשויה להיחשב כלשון הרע כלפי
2 התובעת לא מצאנו מקום לקיים דיון בשלבים הבאים כמפורט בפסקה
3 שהובאה לעיל.

4
5 82. מעבר לכך יוטעם כי נכונה טענת הנتابעים לפיה התובעת בעצמה הודיעה
6 להורים על החשדות נגדה במסרון בקבוצת ההורים ביישומו וווטסאפ²⁷, שם
7 כתבה בין היתר את הדברים הבאים:

"הורים יקרים ערב טוב"

8
9 מצאתי לנכון לכתוב לנו כאן כמה מילים לא סוד שמתרכזות בגונך
10 שמוועת שליליות לגבי שה坦הגהתי לא במקובל בצורה לא נאותה
11 כלפי הילדים בהם טיפולתי במסירות נפש! חשוב לי להבהיר למי
12 שמכיר אותו יותר וגם למי שלא מכיר אותו בחות זמן שהশמוועת
13 הללו חסרות שחר ואין נכוונות! משך כל שהות הזמן שלי בגון
14 אהבתם את הילדים, טיפולתי בחום ואהבה עם המון רגש, נתינה
15 ואכפתויות! ולא כל מה שנראה בצלמות וכן משקף את המציאות
16 במאה אחוז...".

17
18 83. בכל מקרה, אף אם הנتابע דיווח להורים על חשד לאלימות מההתובעת (ואינו
19 קבועים בכך), הרי שעומדת לו הగנות הקבועות בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע
20 ובכלל זה הגנת "אמת דברתי" שכן הדברים שהתוועת טוענת שנאמרו כלפי,
21 אכן משליפים את המציאות כפי שראינו לעיל והיתה על הנتابע חובה לפרסם.
22

פיקוי בגין הפרת חוזה

23
24 84. לטענת התובעת, עם פיתוריה הנتابע **"החליט באופן חד צדי לסליק את בתה**
25 **מהגן החל מיום 15.4.19 ללא שום הودעה מוקדמת, סתם כך"**, ובכך הפר את
26 ההסכם שבין הצדדים ולפיכך עתרה לפיקוי בסך 50,000 נק'.

²⁷נספח 7 לתצהיר הנتابע.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1 85. הנتابעים הכחישו את טענותיה של התובעת, וטענו כי אפשרו לבתча של התובעת
2 להמשיך בගן בתנאי שאימה של אחד הילדים האחרים (שהסבירה לכך) תלולה
3 אותה, ולא מי מבני משפחתה של התובעת כדי להימנע ממתה מיותר בקרבת הורי
4 הגן.
5
6

6 86. התובעת לא הכחישה את טענות הנتابעת בעניין זה ובלשונה:

8 **"עו"ד לוי בירוטי : תגידו, למה לא הסכמת לזה שימושו אחר
9 יכנס אותה לנו?**

10 **העדה, גב' משורקי : ומה שימושו זר יכנס את הבית שלי לנו? אתה
11 הייתה מסכימים שיכניס זר את הבית שלך? צריך לקחת לי אותה?**²⁸

12 ...

13 **"העדה, גב' משורקי : או-קיי. אותה האימה שפנתה והיא אמרה
14 שהיא מוכנה לקחת את שי-לי לגן, אמרתי לה: 'סליחה עם כל
15 הכבוד עם כל האהבה, אבל אני לא מסכימה'. יש מה הורים ואם
16 מנהל הגן לא מסכימים האימה, או-קיי. האבא, למרות שבعلي בחיקיט
17 לא דיבר, מעבר לזה שהוא היה נכנס פעמיים באה לקחת את הילדה
18 ולצאת, אין شيיחות, אין שום דבר שהיה ממול מנהם ויהודיה. שזה
19 לא קרה, אני לא מבינה כאילו למה לא הסכימו, אוקיי נניח שgas
20 הוא לא, גם הסבאה והסבירה לא, אז אני את הילדה למימושו
21 זר? מספיק הבית שלי קיבלת טראומה שהיא הזרקה מהגן, הפה
22 שלה נגעלו, היא הילכה לנו לחינוך מיוחד, בוגל הנזק שהוא עשה לה
23 ועוד אני צריכה לעשות לה עוד יותר נזק?**

24 **עו"ד לוי בירוטי : מהচר, אי אפשר שימושו אחר יכנס אותה
25 לחצר לתוך הגן?**

26 **העדה, גב' משורקי : לא ממש, צריך להכניס אותה מישחו עדفتح
27 הגן ולקחת אותה מפתחת הגן?"²⁹.**

²⁸ פרוטוקול החל מעמ' 21, שורה 32 עד עמ' 22, שורה 2.
²⁹ פרוטוקול עמ' 25, שורות 15-25.

בית הדין האזרחי לעובודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1 87. על כן, טענתה של התביעה לפיה בתחום "סולקה" מהגן מטעה ואינה משקפת את
2 המציאות במלואה. אולם, הנتابעים התנו את המשך שהותה של הילדה בגן
3 בתנאי שהקשה על התביעה, אולם ככל שה התביעה סקרה כי יש בהוצאה של
4 בתחום מגן כדי לגרום נזק כנطען על ידה, היא יכולה להסכים לפתרון שהוצע עד
5 לסוף שנת הלימודים שהייתה קרויה ממילא ובכך לצמצם את נזקיה הנטענים.
6

7 88. בשים לב לאחריותה של התביעה לפיטוריה, ובהתחשב ברצונם של הנتابעים
8 להרגיע את הרוחות סביבה האירופיים שנחשה בהם, האיזון שהוצע על ידם לפיה
9 בתחום התביעה תישאר בגן בלבד שמי מבני משפחתה לא ילו או יאספו אותה,
10 סבירה בנסיבות העניין, ואינה מהווה התנהלות המצדיקה פיזוי.
11

12 89. בכל מקרה התביעה לא הוכחה קיומו של מקור נורומטיבי או הסכמי המקנה
13 לה פיצויו בנסיבות המתוארות וגם מסיבה זו דין תביעה להידחות.
14

15 90. התביעה לא הוכחה את תביעה נגד הנtabע ולא הינה תשתיית עובדתית
16 כלשהי בתמיכת טענותיה להרמת מסק ההתאגדות, ועל כן התביעה נגד הנtabע,
17 נדחית על כלל מרכיביה.
18

התביעה שכנדג

19 91. במסגרת התביעה שכנדג, נטען כי בעקבות פיטוריה, התביעה הփישה את הגן
20 ואת הנtabע באופן אישי, גרמה לפגיעה של הגן, והסבה לנتابעים נזק כספי
21 עצום המוערך בסך 400,000 ₪. כמו כן, הנتابעים טוענו כי התביעה הוציאה את
22 דיבתם רעה ובלתי כדעתו לפיצויו נוספת בסך 50,000 ₪.
23

24 92. כמו כן, הנتابעים ביקשו ליתן סعد הצהרתי לפיו הכספי שהופרשו עברו
25 התביעה בקופת הפנסיה עבור פיצויי פיטוריים יושבו להם. בעניין זה כבר פסקנו
26 לעיל כי התביעה זכאית להשבה של כספי הפיצויים שהופרשו על ידה לקופת
27 הפנסיה. אין מקור חוקי המאפשר שלילת כספי התגמולים לפנסיה ותביעה של
28 הנtabע בעניין זה אףוא נדחית.
29

30

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

- 1 93. באשר לטענה לפיצוי בגין סגירת הגן - לטענת הנتابעים הרישום לגן ירד
2 מרישום של כ- 100 ילדים לכ-15 ילדים, דבר שהוביל למכירת הגן ביום
3 6.12.2019 במחיר של 20,000 ₪ מהיר הנמוך משמעותית ממחיר הקניה בסך
4 250,000 ₪. כמו כן, נטען כי יש לקחת בחשבון את ההשערה של הנتابעים בגין.
5
- 6 94. לא הובאו בפנינו אסמכתאות התומכות בטענה לירידה במספר הנרשמים, ולא
7 הונחו בפנינו ראיות שיש בהן כדי להוכיח את הקשר הסיבתי בין מעשייה של
8 התובעת למכירתו של הגן במחיר נמוך ממחיר הקניה. זאת ועוד, לא הונחה
9 בפנינו חוות דעת לעניין שוויו האמתי של גן הילדים, במועד הקניה ושוויו במועד
10 המכירה.
11
- 12 95. נכון האמור ובHUDR ראיות, לא ניתן לפ██וק לנتابעת פיצוי בגין הנזק הנטען
13 שנגרם לה.
14
- 15 96. באשר לטענה לפיצוי בגין לשון הרע - בטענה טוען הנتابע כי התובעת פרסמה
16 כנגדו טענה ולפיה היא פוטרה כדי לחסוך בכספי והפנה להתקבות עם "רונלי"
17 שפירא נספח 8 לתצהירו", אולם התקבות כאמור לא צורפה לא נספח 8
18 לתצהירו ולא בכל מקום אחר ועל כןatri כי לא נוכל להתייחס אליה.
19
- 20 97. הנتابע טען כי התובעת הכפישה את שמו גם במסגרת מסרון שהיא פרסמה
21 בקבוצת ההורים בגין מיום 28.4.19. בסעיף 40 לתצהירו, התובע ציטט כביכול
22 את המסרון שפורסם והפנה לנספח 9 לתצהיר, אולם נספח 9 לתצהיר לא צורף,
23 ובהתקבותיו שצורפו אין עדות לפרסום הציטוט הנטען.
24
- 25 98. בהעדר ראיות לפרסום לשון הרע גם הנتابעים אינם עוברים את המשוכה
26 הראשונה על פי ההחלטה שהובאה לעיל, ולא יפסיק להם פיצוי.
27
- 28 99. נכון האמור, גם התובעת שכגד נדחתת מעט לעניין שלילת פיצויי הפיטורים
29 כפי שנקבע לעיל.
30
- 31 100. נכון האמור, הנتابעת זכאית סך של 1,583 ₪ בגין רכיבי התובעה שנפסקו
32 לזכותה דלעיל, בצירוף הצמדה וריבית למנ מועד הפסקת עבודהיה ועד היום.

בית הדין האזרחי לעובודה תל אביב

סע''ש 5815-05-20

1

2 101. ניתן בזאת צו לחברת הפניקס לפיו פיצויי הפיטורים שהופקדו עבור התובעת
3 יושבו במלואם לנتابעת³⁰.

4

5 102. בשים לב לתוצאה שהגענו אליה, ולסכום הznich שנפסק לתובעת, מצאנו לפסק
6 לזכות הנتابעים והוצאות בגובה הסכום שנפסק לתובעת ולמעשה לקבוע כי לא
7 נותרה חבות כלשהי למי מהצדדים כלפי משנהו.

8

9 103. ערעור על פסק דין זה הוא בזכות. ערעור ניתן להגיש לבית הדין הארץ לעובודה
10 בירושלים בתוך 30 ימים מיום שפסק הדין יומצא לצד המבקש ערעור.

11

12 המזהירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

13

14

15 ניתן היום, י"ח אדר תשפ"ב, (19 Mai 2022), בהעדר הצדדים.

16

באמלabo קאוד,

שופט בכיר

מר אייל רחל

נציג ציבור (מעסיקים)

17

³⁰ ככל שהנתבעה תראה כי הפקידה עבור התובעת כספים לקופת גמל אחרת, ניתן בקשה לממן צו מתוון לצורך האסמכתאות הרלוונטיות.